

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2787/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1054/19 од 01.10.2020. године, исправљеној решењем под истим бројем од 06.11.2020. године, у седници од 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1054/19 од 01.10.2020. године, исправљене решењем под истим бројем од 16.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 284/19 од 29.07.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да му на име накнаде материјалне штете исплати укупно 55.273,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.222,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1054/19 од 01.10.2020. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 06.11.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужени обавезан да на износ материјалне штете од 4.624,00 динара плати законску затезну камату почев од 29.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да исплати законску затезну камату на износ од 4.624,00 динара почев од 22.02.2019. године до 28.07.2019. године, и да му тужени накнади преостали износ материјалне штете наведен изреком са припадајућом законском затезном каматом. Првостепена пресуда преиначена је у ставу другом изреке тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 7.852,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Будући да побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП у коме је чланом 479. став 6. прописано да ревизија није дозвољена.

Није од значаја то што је другостепеном пресудом првостепена пресуда делимично преиначена, јер је у спору мале вредности ревизија искључена одредбом члана 479. став 6. ЗПП, па се не примењује општа одредба о дозвољености ревизије у случају преиначења другостепене пресуде и одлучивања о захтевима странака из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић